

The Holy See

PAPA FRANJO

ANGELUS

*Trg Svetog Petra
Nedjelja, 16. srpnja 2023.*

[Multimedia]

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas nam Evanđelje pred oči stavlja prispodobu o sijaču (usp. *Mt* 13, 1-23). Ova slika „sijanja“ vrlo je lijepa slika kojom se Isus koristi da opiše dar svoje Riječi. Zamislimo sjeme: malo je, gotovo nevidljivo, ali iz njega izrastu biljke koje donose plodove. Takva je i Božja riječ: pomislimo samo na Evanđelje, tu malu, jednostavnu i svima dostupnu knjigu, koja rađa novi život u onima koji ga prihvate. Ako je, dakle, Riječ sjeme, mi smo tlo: možemo je primiti ili ne. Međutim, Isus, „dobri sijač“, *ne umara se velikodušno je sijati*. Poznaje naše tlo, on zna da kamenje naše nepostojanosti i trnje naših poroka (usp. rr. 21-22) mogu ugušiti Riječ, ali se uvijek nada, nada se da ćemo donijeti obilan plod (usp. r. 8).

Tako čini Gospodin i to je ono na što smo i mi pozvani: *neumorno sijati*. Ali kako se to može činiti, neumorno i neprestano sijati? Navedimo neke primjere.

Roditelji prije svega: oni siju dobro i vjeru u djecu i pozvani su ne dati se u tome obeshrabriti ako se katkad čini da ih ona ne razumiju i ne cijene njihova učenja ili ako mentalitet svijeta „vesla u suprotnom smjeru“. Dobro sjeme ostaje, to je ono što je važno, i pustit će korijenje u pravo vrijeme. Ali ako oni podlegnu nepovjerenju i odustanu od sjetve i prepuste svoju djecu na milost i nemilost novotarijama i mobitelima, ako im ne posvećuju vrijeme, ako ih ne odgajaju, tada će se

plodno tlo ispuniti korovom. Roditelji, ne umarajte se sijati u djecu!

Pogledajmo zatim mlade: i oni mogu sijati evanđelje u brazde svakodnevnog života. Primjerice molitvom: to je malo sjeme koje se ne vidi, ali kojim se Isusu povjerava sve kroz što se prolazi u životu i tako On može učiniti da ono sazrije. Ali mislim i na vrijeme koje treba posvetiti drugima, onima kojima je to najpotrebnije: ono se može činiti izgubljenim, ali to je, međutim, sveto vrijeme, dok nas prividna zadovoljstva konzumerizma i hedonizma ostavljaju praznih ruku. I mislim na učenje, koje je naporno i nije odmah nagrađeno, kao kad sijete sjeme, ali je prijeko potrebno za izgradnju bolje budućnosti za sve.

Spomenuo sam roditelje, mlade, a sada pogledajmo sijače Evanđelja, mnogi dobri svećenici, redovnici i laici koji se posvećuju naviještanju, koji žive i propovijedaju Božju riječ često bez trenutnih uspjeha. Nikada ne zaboravimo da, kad naviještamo Riječ, čak i tamo gdje se čini da se ništa ne događa, Duh Sveti je zapravo na djelu i Božje kraljevstvo već raste, zahvaljujući našem trudu i naporima pa i ponad naših napora. Zato samo radosno naprijed, draga braćo i sestre! Sjetimo se onih koji su posadili sjeme Božje riječi u naš život – neka svaki od nas razmisli: „kako je počela moja vjera?“ – možda je ono niknulo godinama nakon što smo upoznali njihove primjere, ali to se dogodilo upravo zahvaljujući njima!

U svjetlu svega toga zapitajmo se: sijem li dobro? Zanima li me samo to da žanjem plodove za sebe ili da sijem i za druge? Posijem li pokoje sjeme evanđelja u svakodnevni život: učenje, rad, slobodno vrijeme? Obeshrabrim li se ili, poput Isusa, nastavljam sijati, čak iako ne vidim neposredne rezultate? Neka nam Marija, koju danas častimo kao Blaženu Djevicu Mariju od Karmela, pomogne da budemo velikodušni i radosni sijači Radosne vijesti.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

pozdravljam sve vas, Rimljane i hodočasnike iz raznih zemalja.

Pozdravljam sestre misionarke Gospe od apostolâ, koje su se okupile u Rimu na generalnom kapitulu.

Srdačno pozdravljam članove Zajednice Cenacolo, koja je već 40 godina mjesto prihvaćanja i unaprjeđivanja ljudi; blagoslivljam majku Elviru, biskupa Saluzza i sva bratstva i prijatelje. Lijepo je to što činite i lijepo je što postojite! Hvala vam!

Želim podsjetiti kako su prije osamdeset godina, 19. srpnja 1943., neke gradske četvrti Rima

bombardirane i papa, časni Pio XII., odlučio je poći među potresene ljude. I danas se, nažalost, te tragedije ponavljaju. Kako je to moguće? Jesmo li izgubili pamćenje? Neka nam se Gospodin smiluje i oslobodi ljudsku obitelj od pošasti rata. Posebno se molimo za dragi ukrajinski narod koji toliko pati.

Želim pozdraviti i zahvaliti svim župama koje u ovom razdoblju provode ljetne aktivnosti s djecom i mladima – i Vatikanu ima jedna koja je vrlo cijenjena. Hvala svećenicima, časnim sestrama, animatorima i obiteljima! U vezi s tim upućujem najbolje želje za sljedeći Giffoni Film Festival, čiji su protagonisti djeca i mladi.

Želim svima ugodnu nedjelju. Ne zaboravite, molim vas, moliti za mene: ja molim za vas. Dobar tek i doviđenja.